

Το Συμβούλιον των εν Αδριανοπόλει Εβραίων.

Συμμετέχοντες εν τω Διαστώτι Δημ. Παπαχαρτί, Πρόεδρος, Ίωαν. Γεωργοπούλου, Μυ. Καρρά, Ειδ. Χρυσάιτου Εβραίων, και Χρ. Κομμυνοπούλου Πρόεδρος των εν Αδρλίχη Πρωτοδικιών (μήν υδάρχοντος έταρου Εβραίων).

Συνεδόν εν τω ορος διάσειφην διαματιώ του τη 28 Ουτωβρίου 1921 παρουσία του τε Εισαγγελλίως Κ. Παπαροπούλου και του Ύπαρχου Γραμματίως Α. Παπαγιωτοπούλου, να συσχεψάμενον ασυμφωνή εν τω έτη μετ' ανακοσμή συνιεύς υψοδίσως.

Το Συμβούλιον των εν Παιδιστώ Πλημμυγεοδικιών διά του υδ' αριθ. 481 (1921) βουγιώματος του διαρίσμεφεν εν τώ αυτοατήριον τώ ατότω Πλημμυγεοδικίω τον Αναστάσιον Κ. Σταροίγη, υέλιον Συμβούλιας, να διασεί τον φινδι καταμνίσι, οράφει οραχδισίον εν Συμβούλια την 27 Νοεμβρίου 1920.

↑↑

Το βουγιώμα τώτο άριμωφην ο υπαγορούμενος αύτες ενώσιον τώ Συμβούλιον τώτον, διά τής υδ' αριθ. 15 και από 15 Ουτωβρίου 1921 ενδίσως ανακοσμή του, άσυνδισίον ενώσιον τώ Γραμματίως των εν Παιδιστώ Πλημμυγεοδικιών, έξαιτούμενος διά τούς εν αττή λόγους, τήν μεταρρύθμιση τώ ανακοσμοτήριον βουγιώματος, και τήν μετ' όρουμην άδωαγγατήν του.

Τήν ανακοσμή τώττην μετ'ά τής οχνητής διασγραφίας υδ'εβαφ εν τώ Συμβούλιον τώτο, ο άνω διαμνηδής Εισαγγελλίως, διά τής υδ' αριθ. 115 έ.ε. έγγράφου φροτάσιως του, έχούσης ούτως. « Εισάγην τήν υδ' αριθ. 15 και από 15 Ουτωβρίου 1921 ανακοσμή τώ Αναστάσιον Κ. Σταροίγη μετ'ά τώ υδ' αριθ. 481 έ.ε. βουγιώματος τώ Συμβούλιον των εν Παιδιστώ Πλημμυγεοδικιών, συνταχθέν

των ενόσιον του Γραμματιωσ αυτων. Προτεινω: να γινη δευτη
η αναμοση αυτη, ως νομιμος και βασιμος, εγγυρος, υποδομιος,
και βιουσα το νομιμον δικασμιον ενσημιον. Να εξαφανισθη το
αναμοστικων βαλγυμα. Ν' αποβανη το Συμβαμιον, ου διν επι-
σει να γινη υπηχηρια κατα τω αναμοστικωσ, δια των εφ' η' παρ-
αμβδη φραζων. Γιου ως προνωσται εν τω ενσημητικω αναμοστικω
και ιδια εν τω ενσημητικω καταδισωσ απο Η Δεκεμβριου 1920 του
μαρτυρου J. Ζαρρη Νοσοδιοικτου Συμβουριου, εξεταστικωσ υπο του
Διοικτου της Νοσομοιραρχιας, οπως ην εχει διαβησται ο μαρτυρος
και το υδ' αριθ. 1812 εγγραφου του, και ως προνωσται εν τω συ-
νομο των γουσιων εξεταστικων μαρτυρων, τοις ομοιοις εξητα-
στω η αυτη Νοσομοιραρχια, ουδ' εμρινε διου ο ταυτικωσ Ανα-
μριτικωσ, εν η' εφορμωτο περι φραζωνσ απορωσ τοις χωροβυ-
χαμασ και των συμφοριφοραν αυτων, ην ορειχουσι να εοιθη-
σωσται οι φορτωστικωσ αυτων, να εδαγαγην των εξηταστω
των μαρτυρων, και ως προνωσται και εν τωσ απορωσ του
υπερηφυριου γιου τοσ υπημαριου και θεομνησανω, ηγικιασ
οχδων ορθομωσται εντων, οστωσ μινανη παρα τω Νοσοδιοικτω
Συμβουριου, και αναμοστικωσ οπωσ αυτων υπο τωσσ παραινων,
δου ο Νοσοδιοικτικωσ εν τω καταδισω του γιου, α μοι παραιν-
νωσται οσα ενδωσται εν τω υδ' αριθ. 1812 εγγραφω μου, οα χωροβυ-
χαμασ τωσ εβρισαν τοις υπομριτωσ του χωριου Τσανδω « Τουρ-
κωστικωσ », και ου ο αρτωστικωσ Τανωσ εβρισθη καδ' ομοιο
τροπωσ παρα των ασωνομικων οργανων. Ταυτα και μωσται α-
νωμωστικωσ ο αναμοστικωσ εν τον Νοσοδιοικτικωσ, ως ενδωσται ου-
τωσ δια του υδ' αριθ. 1812 εγγραφου του, και ταυτα βεβαιωσται δια
της ενσημητικωσ καταδισωσ του. Ο Διοικτικωσ της Νοσομοιραρ-
χιας λαβων το εγγραφου του Νοσοδιοικτου, εφητικωσ παρ' αυτου
το ονομα του αναμοστικωσ ταυτα εν τον Νοσοδιοικτικωσ
δια του υδ' αριθ. 1041 της 28 Νομβριου 1920, δι' ου αναβρι-
εν τον Νοσοδιοικτικωσ ενωστικωσ, ου τα αποδοδωσται εν

τοις χωροβυχαμασ, εχον διαφραση ως εσημησορικη η Νοσομοιραρ-
χια, οφρατωσται του ε' λογου του 13ου σελ. Συνταγματωσ. Εφ' ου
βεβαιωσται, ου ο αναμοστικωσ αναμοστικωσ φραζων λαβωσται οφρα-
ματι χωρασ, αλλ' αυτωσ διαφραχθησται, ως εσημησορικη η Νοσο-
μοιραρχια, υποσ οφρατωστων. Ο δε Νοσοδιοικτικωσ Συμβουριουσ απομ-
τικωσ εν τον Διοικτικωσ της Νοσομοιραρχιας δια του υδ' αριθ. 1851
της 2 Δεκεμβριου 1920 εγγραφου του, ου ο αναμοστικωσ αυτω
ταυτα, ενωσ ο αναμοστικωσ. Ενωσ του εγγραφου του του ο Διοικτικωσ
της Νοσομοιραρχιας εγραφε δια μινανησ υποσγραφοσ παραινων
οπωσ τοις υδ' αυτων βεβαιωσται « να υποβηδη μινωσ κατα Στα-
τωμην, ουα διδωσται φωδωσ ενδωσται ως αγνωσ ». Και των υπομριων
ημεραν, Η Δεκεμβριου, διου εν τωσ 3 Δεκεμβριου εηθησται το υδ'
αριθ. 1851 εγγραφου του Νοσοδιοικτου εν το γραφειου της Νοσο-
μοιραρχιας, και εγραφη η παραινων υποσ του Διευθυντου
« να υποβηδη μινωσ μ.γ.δ », ενδωσται αυτωσ ενωστικωσ του και δυο
μαρτυρων χωροβυχαμων τον χωροβυχαμα Μπασιτωσ Αδαμιαριου,
οστωσ εμρινωσται τον αναμοστικωσ ενωστικωσ ου οστωσ υπηχηρικωσ ενω-
στικωσ του Νοσοδιοικτου « ου η χωροβυχαμη εν ταυτα οφραφει εν
βαροσ των υπομριων μ.γ.δ », οφραμ οστωσ διν αναβρι- ο Νοσοδιο-
ικτικωσ αυτωσ εν τω υδ' αριθ. 1812 εγγραφω του, ουα εν τω ενσημη-
τικωσ καταδισω του. Συνωσται δε της μινωσσ ταυτων εν η' ενωστικωσ
μεταβη των αλλων και το ου « κατα των ημεραν του δημοφη-
βισματωσ εχει μεταβη οπωσ ενωστικωσ της Ασωνομιασ ο εβδω-
μοσ λογου του 13ου σελ. Συνταγματωσ », εφ' ου προνωσται, ου οι
οφρατωσται οι διαφραφωσται οσα ο αναμοστικωσ αναμοστικωσ
εν τον Νοσοδιοικτικωσ κατα το υδ' αριθ. 1041 εγγραφου της Νοσο-
μοιραρχιας, απομωστικωσ ενωστικωσ της Ασωνομιασ. Αρα ο ανα-
μοστικωσ αγνωσ αναμοστικωσ αγνωσ φραζωσται εν τον Νοσο-
διοικτικωσ, διαφραχθησται οφραματι, και αγνωσ αναμοστικωσ,

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΙΑ

ὅτι ταῦτα τὰ διαφέροντα ὄργανα τῆς χωροβιγανίας, ἀρ' αὖ οἱ δια-
φέροντες ταῦτα ἀντέχουν ἰσχύου τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ
δὲν ἔβρον στήν χωροβιγανίαν, ἀλλὰ οὐλοῦ στρατιώτου. Καί
ἀρ' οἱ ἐνήρησε προανάμειου ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικη-
ρίας καὶ ἐξήτασε τὸν Ὑποδιοικητὴν, καταδίωκτα ὅσα ἀνω-
τέρω ἕσθη, καὶ τὸν Γραμματεῖα αὐτοῦ, ὅσες δὲν ἦσαν
τὶ ἐγένθη μεταξὺ Στρατιώτη καὶ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ τὸν χωρο-
βιγανία Φ. Τεβάνου, καὶ τὸν Τάγμα Τσαρικότων ἀρτοποῦν, ὅς
ἀρνῆται ὅτι ἐξυβρίσθη ὡςτε παρὰ τινος, καὶ ὅτι «κατὰ τὴν
ἀντιλήψιν τὸν ἡ Χωροβιγανίαν ἰσταδα ἐπιτελῆ τὸ καθῆκον τῆς
μὲν μεγάου φύου, καὶ προθυμίας, χωρὶς ἂν αἰούσθη ὁ μάρτυς
εἶναι ἀρτοποῦν) ἀπὸ κατὰ κατὰ παρὰ τινος, καὶ ἂν κατὰ
εἶδη παρὶ τοῦ ὀνόματος του, λέγει φησὶν». Καὶ ἐν ταύταις
δὲν ἐξήτασθη ὁ δία τῆς μνησίως προτάθη μάρτυς κατηγορίας
ἐπηνόθιου τοῦ τόπου, Α. Στρατιώτης. Ὑποβίβου ἢ Ὑποδιοικη-
ρία τῆς διοικητικῆς ἐς τὸν ἑξαρχεῖα, καὶ ὁ Ἀντιεξαρχεῖος
εἰσήγαγε τὸν ἀναμόστωτα ἐς τὸ ἀμφοτέρων, ἐπὶ φησὶ
καταμνήσει. Ἀλλ' ὁ ἑξαρχεῖος ἀπέστειλε τὴν διοικητικὴν ἐν
τοῦ ἀμφοτέρων, ὡς ἐδυνατώτο κατὰ Νόμον, καὶ παρὸς τῆς
ταύτων ἐς ταυτίων Ἀναμνήτων, ὅσες θεωρήσας τὴν ὡς ἀνω
ἐπιτίθηται, σχηματισθεῖσαν διοικητικὴν ἀνεγλήθη κατὰ τὸ ἀρδ.
188 τῆς Πον. Διοικητικῆς, ἐβρον ὅτι μόνον ἡ ἀσχυρία τοῦ
κατηγορηθέντος ὑσχυίσθη, ἢ καὶ ἔλαβε διὰ τοῦ ἐπηνόθιου
καὶ ἐσφράτωσε τὴν ἀνάμνησιν, ἢ ὁ ἑξαρχεῖος διὰ προτά-
σεως του εἰσήγαγε ἐς τὸ Συμβούλιον, αἰτησάμενος τὴν παρα-
πομπὴν τοῦ ἀναμόστωτος ἐς τὸ Πλημμελοδικεῖον ἐπὶ φη-
σὶν καταμνήσει, τὸ δὲ Συμβούλιον δεχθὲν ταύτην, παρὸς τῆς
τῆς τὸν ἀναμόστωτα οὕτω. Τούτων οὕτως ἐχόντων, προσημύ

ὅτι ἐσφαλμένως τὸ Συμβούλιον τῶν ἀληθμελειοδικῶν παρέπεμψε τὸν ἀνακό-
πτοντα, ἐν ᾧ ἔδει ν' ἀποφανθῆ, ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία κατ' αὐ-
τοῦ. Διότι κατὰ τὸ ἄρθρ. 334 τοῦ Ποιν. Νόμου 27 τοῦ περί ἐξυβρίσεως, ὡς
στοιχεῖον ἀπαραίτητον τοῦ ἀδικήματος, πλήν τῶν ἄλλων ἀπαιτεῖται μῆ-
νυσις καί δὴ ἐν γνῶσει τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελλομένου προσώπου.
Ἄλλ' οὐδέτερον τούτων συντρεῖται ἐν προκειμένῳ. Καθόσον μῆνυσις μὲν
δέν ὑπάρχει, ἀφ' οὗ δ' ἀνακόπτων δέν ἐμήνυσεν, ἀλλὰ παρεπονέθη εἰς τὸν
Ἐπιδιοικητήν, ὡς οὗτος κατατίθησιν ἐν τῇ ἐνόρκῳ καταθέσει του. Καί δέν
δύναται νά χαρακτηρισθῆ ὡς μῆνυσις ἢ διατύπωσις πρὸς τὴν ἀνωτάτην τοῦ
τόπου ἐκεῖ Ἄρχην παράπονον ἐκ μέρους ἐνός πολίτου διὰ τὴν συμπερι-
φορὰν τῶν κατωτάτων ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀφ' οὗ δ' ἀνακό-
πτων οὔτε ἔγγραφον ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Ἐπιδιοικητήν, οὔτε ἔκθεσιν
προφορικῆς μηνύσεως συνέταξεν ὁ Ἐπιδιοικητής, οὔτε κἄν τὴν ἐντύπωσιν
τῆς μηνύσεως ἐπροξένησεν εἰς τὸν Ἐπιδιοικητήν ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἀνα-
κόπτοντος ἀνακοίνωσις, ἣν οὗτος χαρακτηρίζει "παράπονον". Ἐξ ὧν ἀρι-
δῆλως συνάγεται, ὅτι ὁ ἀνακόπτης δέν εἶχε πρόθεσιν νά μηνύσῃ, ἀλλὰ νά
παραπονέθῃ. Ἄλλ' οὐδέ γνῶσις τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελλομένου ὑπάρ-
χει παρά τῷ ἀνακόπτοντι, ἀφ' οὗ ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, τὰ γεγονότα ἅτινα
ὁ ἀνακόπτης ἀνεκοίνωσεν τῷ Ἐπιδιοικητῇ, βεβαιοῦνται ὡς ἀληθῆ, καί πράγ-
ματι λαβόντα χώραν, καθὼς ἀναφέρουσι καί βεβαιοῦσιν, ὡς ἐρρέθη, τὸ ἔγγρα-
φον τῆς Ἐποιορραρχίας ὑπ' ἀριθ. 1041, αὐταί αὐταί ἢ μῆνυσις καί ἢ κα-
τάθεσις τοῦ χωροφύλακος Γ. Δεδούση. Καί ἀφ' οὗ ἄνδρες τῆς Ἀστυνομικῆς
Δυνάμεως ἦσαν οἱ διαπράξαντες τὰ ἀνακοινωθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνακόπτοντος,
οἱ ὅποιοι ὄμως δέν ἔφερον στολήν χωροφύλακος, ἀλλὰ πεζοῦ. Συνεπῶς ὅχι
μόνον δέν προέκυψεν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τὸ στοιχεῖον τῆς ψευδοῦς κατα-
μηνύσεως, ἢ γνῶσις τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελομένου, ἀλλὰ τοῦναντίον ἡ
ἀλήθεια τοῦ καταγγελομένου γεγονότος. Περὶ δέ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρτοποιοῦ
Τάκη, τοῦ ἐξετασθέντος ὑπὸ τῆς Ἐποιορραρχίας, καί καταθέσαντος ὅσα
ἀνωτέρω ἐκ τῆς καταθέσεώς του ἀντεγράψαμεν, διαψεύσεως τοῦ γεγονότος
ὅτι ὑβρίσθη ποτε ὑπὸ χωροφύλακος, μὴ διαψεύσαντος δέ, ἂν ὑβρίσθη καί
ὑπὸ πεζοῦ, φρονουῖμεν ὅτι δέν πρέπει νά ἐπεκταθῶμεν περισσότερο. Συνε-
πῶς μὴ ὑπαρχούσης μηνύσεως, οὔτε γνῶσεως τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελο-

μένου παρά τῷ ἀνακόπτοντι, οὔτε ὑπάρξαντος κατ' ἀκολουθίαν παρ' αὐτῷ
τουδὸδλου ὃν ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ διὰ τὴν ψευδῆ καταρνήσειν, ἔπεται ὅτι
δέν συντρέχουσι τὰ στοιχεῖα τοῦ δι' ὃ παραπέμφθη ὁ ἀνακόπτων ἕδι-
κῆματος, δι' ὃ καὶ δεόν νά ἀπαλλαγῆ".

Ἀκοῦσαν αὐτοῦ καὶ προφορικῶς ἀνακλύξαντος τὴν προεκτεθεισάν πρό-
τασίαν του, καὶ ἀποχωρήσαντος.

Ἰδόν τὴν δικογραφίαν, Ἐκεφθέν κατά τόν Νόμον,

Ἐπειδὴ ὁ τὴν Ἱποβοιραρχίαν διευθύνων, ἀντί ὧς ὄφειλε νά ἐνεργήσῃ
προανάκρισιν καὶ βεβαίωσιν τῆς πράξεως, τῆς ἀνακοινωθείσης αὐτῷ πα-
ρά τοῦ Ἱποδιοικητοῦ, καὶ μετὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτης νά ζητήσῃ, ἢ καὶ
ἐπιβάλλῃ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τῶν παρεκτραπέντων, οὗτος κατά
προφανῆ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παράβασιν, προέτρεψε τόν ἤδη μηνυτὴν,
ἵνα καταγγελοῖ ὁ ἀνακόπτων, ὅτι δῆθεν κατήγγειλε ψευδῶς, ὅτι οἱ ὑπ'
αὐτόν ἄνδρες δεινὰς ἀπηύθυναν ὕβρεις κατά τῶν κατοίκων Τσανδῶ, γε-
γονός ὅπερ ἔστιν ἀληθές, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1041 ἐγγράφου αὐ-
τοῦ τοῦ ἰδίου ἐμφαίνεται, ἐν ᾧ (ἐγγράφῳ) βεβαίωσι, ὅτι στρατιῶται τοῦ
βου λόχου τοῦ 13 Πεζ. Συντάγματος, ἀπηύθυναν τὰς ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ
χυδαιοτάτας φράσεις. Οἱ δέ στρατιῶται οὗτοι, ὡς βεβαίωσι ὁ μηνυτὴς ἐν-
τός, ἀπετέλουν μέρος τῆς δυνάμεως τῆς Ἱποβοιραρχίας.

Ἐπειδὴ διὰ τοὺς ἄνω λόγους, καὶ τοὺς ὁρθοτάτους τῆς Εἰσαγγελικῆς
προτάσεως, δεόν νά γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀνακοπή,

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως,
Δέχεται τὴν κρινορένην ὑπ' ἀριθ. 15 καὶ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1921 ἀνα-
κοπήν τοῦ ἀνακόπτοντος Ἀναστασίου Κ. Σταρούλη κατὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 481
ἐ.ξ. βουλευματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ραιδεστῷ Πλημμελειοδικῶν, γε-
νορένην ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ,

Ἐξαφανίζει τὸ ἀνακοπτόμενον βούλευμα,

Ἀποφαίνεται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία κατὰ τοῦ Ἀναστασίου
Κ. Σταρούλη, γεννηθέντος καὶ κατοικοῦντος ἐν Σηλυβρίῳ, βιομηχάνου, ἐπί
ψευδεῖ καταρνήσει, πράξει πρᾶχθεισῃ ἐν Σηλυβρίῳ τὴν 27 Νοεμβρ. 1920.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἐγένετο ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 6 Νοεμβρίου 1921,
καὶ ἐξεδόθη αὐτόθι τῇ 9 ἰδίου μηνός καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

ὁ Ἱπογραμματεὺς

Δ. Παπαχατζῆς

Α. Παναγιωτόπουλος

Ἀκριβές ἀντίγραφον

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 10 Νοεμβρίου 1921

(Τ.Σ.) ὁ Ἱπογραμματεὺς

Α. Παναγιωτόπουλος.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

